

[Holstein.]

ja, i de to sidste Aar, og Stillingen for Danmark er blevet langt alvorligere, end den har været hidtil. Disse to sidste Aar er jo netop de to Aar, i hvilke den højtærede Udenrigsminister har ledet dansk Udenrigspolitik og Handelspolitik under Ministeriet Stauning.

Da denne højtærede Regering overtog Magten her i Landet i Foraaret 1929, var det med det meget væsentlige Hovedprogram, at nu vilde Regeringen indlede en ny, en virkningsfuldere, mere tidssvarende Handelspolitik end den, der hidtil havde været ført fra Venstreregeringernes Side; man vilde sætte alle Kræfter ind paa at finde nye Veje paa det handelspolitiske Omraade til at skaffe dansk Byindustri og dansk Landbrugsindustri nye Markeder og til at bevare og udvide bestaaende Markeder.

Man havde stillet Vælgerne nye Muligheder i Udsigt, vakt store Forhaabninger, baade ved den Kampagne, man paa dette Omraade førte under Valget efter Folketingets Opløsning, og ved den Opposition, man fra Socialdemokratiets Side i Aarevis havde ført mod de siden Krigen vekslende Venstreregeringers Erhvervs- og Handelspolitik, som man fra Socialdemokratiets Side Gang paa Gang havde angrebet som alt for slap, alt for passiv, alt for meget hildet i gamle og forældede Fordomme. En ny Æra skulde begynde med det nye socialdemokratiske Ministerium af 1929.

Og hvad er der da sket fra Socialdemokratiets Side, efter at det har indledt denne nye socialdemokratiske Erhvervs- og Handelspolitik Æra?

Ja, der er paa Handelstraktaternes Omraade sket dette, at vi i Sommeren 1929 — saa vidt jeg husker i Juni 1929 — vedtog en ny Handelsoverenskomst mellem Danmark og Kina, en Overenskomst, som gav mig Anledning til en lille Ordveksel med den højtærede Udenrigsminister, hvori jeg gjorde opmærksom paa, at denne Traktat betegnede en ganske ejendommelig Start for det Ministerium, som havde kaldt sig Markedsministeriet frem for noget andet, idet Traktaten havde en saadan Form og et saadant Indhold, at Danmarks markeds-mæssige Muligheder paa et Marked med 400 Millioner Indbyggere blev ikke saa lidt ringere, end de hidtil havde været.

Dernæst vedtog vi samme Aar, i Efteraaret 1929, en Traktat mellem Danmark og Columbia, ogsaa en Mestbegunstigelsestraktat. Jeg tog ikke Ordet ved denne Traktats Behandling, bl. a. fordi det var min Overbevisning, at den, i Sammenligning

med hvad der var Tilfældet med den dansk-kinesiske Traktat, gav Danmark Fordele, stillede Danmark bedre, end det var stillet hidtil i Forholdet til denne sydamerikanske Republik, men dernæst ogsaa fordi Traktatkommissionens Arbejde nærmede sig sin Fuldførelse, idet Traktatkommissionens Betænkning var paa Trapperne, og fordi jeg vilde afvente og se Udfaldet af denne Kommissionsbetænkning, inden jeg rejste nogen Debat angaaende den Handels- og Traktatpolitik, som Danmark i den kommende Tid bør følge.

Nu synes det, som om Socialdemokratiet, da det fortsætter i de gamle Baner med Forelæggelsen af en Mestbegunstigelsestraktat med Tyrkiet og en Mestbegunstigelsestraktat med Lithauen, skaaret over ganske samme Læst som tidligere Mestbegunstigelsestraktater, fuldt ud paa dette Omraade accepterer den Politik, som Venstreregeringerne hidtil har fulgt. Det synes, som om man fortsætter nøjagtigt i de gamle, udtraadte Baner uden mindste Antydning af nogen som helst Fornyelse paa dette Omraade.

Vi fik for et Aars Tid siden forelagt det saakaldte Markedsudvalgs Betænkning. Det første, Ministeriet Stauning, da det havde overtaget Magten, gjorde for at vise, hvor alvorligt Ministeriet mente det paa dette Omraade, var at nedsætte Markedsudvalget, og vi berigedes saa med dettes Betænkninger — men siden er der paa dette Omraade, som det allerede er paaapeget fra Oppositionens Side under den Interpellationsdebat, der fandt Sted her i Begyndelsen af forrige Maaned, fra Regeringens Side ikke gjort andre Skridt og ikke truffet andre Foranstaltninger i det store og hele, end hvad de foregaaende Venstreregeringer, som den socialdemokratiske Opposition paa dette Omraade kritiserede saa haardt, havde sat i Gang. Man har fortsat med at give Eksportkreditter; man har fortsat med at give billige Laan, og nu fortsætter man med Vestres Toldpolitik og Vestres Handels-traktatpolitik — ingen som helst Forandring. Altsaa: hele det store Oppositions-staahej under Venstreregeringen, hele Agitationen under Valgkampagnen og hele det store Apparat, der stilledes op ved Regeringens Tiltrædelse, har ikke haft nogen som helst reel Værdi. Den socialdemokratiske Regering, for hvem Erhvervs- og Beskæftigelsespolitik og Markedsspørgsmaalet var en Hovedprogramsag, følger nøjagtigt samme Spor som Venstreregeringerne.

Det Spørgsmaal, der rejser sig nu, maa da være, om det er Socialdemokratiets og